

In de verhalenserie 'De artiestenuitgang' vertellen bekende artiesten van weleer over hun leven na het applaus. Vandaag de zevende aflevering, met zanger Gert Timmerman, bekend van hits als 'Eerbied voor jouw grijze haren' en 'Alle duiven op de Dam'. Met zijn vrouw Hermien zat hij jaren in het evangelisatiewerk. Ze hadden de dominees nog maar net de rug toegekeerd of zijn dochters stonden bloot in de Playboy.

Tussen God, geld, goud en gedruvel

Het geld is op en de kerk verdween uit zijn leven. Maar de muziek en de liefde bleven. In een schuurtje achter zijn huis koestert Gert Timmerman nog altijd een studiootje. En hij trouwde met een jongere zangeres. „Door de muziek begrijp je elkaar.” Zijn dochters ziet hij al jaren niet meer. „Ze verwijten me dat ik een slechte vader was omdat ik alleen maar oog had voor het vak. Maar nu doen ze zelf alles om in dat vak aan de bak te komen.”

Gert Timmerman na alle omwegen weer terug bij af

En hoekwoning in een dorpje bij Enschede. Een huurhuis. En dat vertelt precies wat Gert Timmerman overhield aan bijna zestig jaar showbusiness. „Geen cent. Maar wel veel mooie ervaringen.” Spijt? „Wel van de manier waarop ik het heb aangepakt. Ik had het allemaal veel zakelijker moeten regelen. Anderen hebben aan alle kanten hun zakken gevuld dankzij mijn succes.

Er waren jaren waarin ik 2,5 ton verdiende. In gulden, hè? Dat was destijds een kapitaal. De belasting en de managers om me heen hebben er allemaal lekker van gesnoept. Ter-

wijl er voor mij nu niks meer over is. Maar ik klaag niet. We hebben iedere dag te eten en we hebben elkaar.” Dat laatste is meer dan hij jaren had, vertelt hij later. Een gesprek op de dag na zijn 73e verjaardag. Op tafel liggen nog de ansichtkaarten. „Ieder jaar zijn er weer fans die aan me denken. Voor die groep blijf ik toch een idool.”

Monteur

De bariton begon met baantjes in de herenmode en als monteur. Zonder grote resultaten. Tot hij het als artiest probeerde. Met de hit 'Ik heb eerbied voor jouw grijze haren', was zijn naam in één keer gevestigd. „Ik

nam het liedje op terwijl mijn moeder in het ziekenhuis op de operatietafel lag. In gedachten was ik bij haar. De technicus in de studio zei dat het er in één keer goed op stond. Hij voelde dat mijn hart er in lag.” Van het plaatje werden in korte tijd 350.000 exemplaren verkocht: goed voor platina.

„Bij de platenmaatschappij zaten ze met de handen in het haar toen ik verkering kreeg met Hermien. Ze verboden me om openlijk naar buiten te brengen dat ik een vriendin had. Dat zou me fans kosten, dachten ze. Bij Rob de Nijs zag je dat het tienerpubliek het niet pikte, toen hij met een vriendin op de foto in de krant stond. Bij mij pakte het veel gunstiger uit. Mijn publiek sloot Hermien meteen in het hart. Ook omdat ze een fantastische zangeres was, natuurlijk.”

De populariteit van het duo Gert en Hermien was ongekend. Ze hadden eigen tv-shows en scoorden 21 gouden platen. In 1969 haalden ze een stunt uit die destijds revolutionair was: ze zongen in het Olympisch Stadion voor een publiek van 35.000 fans. „Eigenlijk hebben wij het pad geëffend voor alles wat er daarna in de Nederlandse showbizz is gebeurd.” Uit die tijd stamt ook het liedje 'Alle duiven op de Dam'. Een grote hit werd het niet, maar door het pakkende 'Shalalalalalalalalalal' verdween het nooit uit het Nederlandse muziekgeheugen.

Dwarsligger

In 1974 zetten Gert en Hermien hun leven op zijn kop door zich tot het christendom te bekeren. „Hermien was er altijd al van overtuigd dat God een bedoeling met ons had, maar ik was de dwarsligger. Ik vond het evangelie veel te sprookjesachtig. Maar ze begon er steeds weer over. Het geloof leek ook een uitkomst: eindelijk rust. En daar snakten we naar, na die jaren van gekte. Daarom lieten we de showbusiness achter ons en zongen we alleen nog in kerken.” Alle gouden platen gaf hij weg, in die tijd. „Want klatergoud hoorde niet bij het geloof.” De foto's waarop hij stond met grootheden als The

Beatles en Tom Jones, gingen in de haard. Want dat was verafgoding. „Jammer”, vindt hij nu.

„Bijna zeventien jaar zijn we bezig geweest met dat evangelisatiewerk. Wat zijn we veel nonsens tegengekomen, in die tijd. Predikanten die zelf een scheve schaats reden, maar wel commentaar leverden omdat de rok van Hermien te kort zou zijn. Of haar lippen te rood.”

„Achteraf voelt het goed dat we veel mensen tot een beter inzicht mochten brengen, maar we hadden het showvak nooit vaarwel moeten zeggen. In sommige kerken wemelde het van de zogenaamde gelovigen die alleen maar uit waren op de centen. Dan denk ik aan die samenkomsten waarbij de voorganger na de prediking de schaal liet rondgaan. De kerkgangers dachten dat het geld voor ons was en gooiden hun bankbiljetten erin. Allemaal uit waardering voor ons. Maar nadat de buit binnen was, kregen de broeders en zusters te horen dat de opbrengst naar de kerk ging en dat de volgende collectie voor de zingende broeder en zuster Timmerman zou zijn. Op dat moment hadden ze alleen nog maar een paar muntjes in hun jaszak. Dus terwijl de kerkenraad de bankbiljetten telde, reden wij naar huis met het kleingeld. Daar konden wij natuurlijk niet van eten. En je dacht toch niet dat de dominees kwamen helpen toen onze auto in de soep liep? Nee, hoor.” Het werd een dubbelbelven tussen God en de drank en de pillen die ze op de been moesten houden. „Die bom moest natuurlijk barsten. Uiteindelijk riep Hermien: 'Die predikanten kunnen de pot op, we stappen eruit.'”

Echtscheiding

Door optredens met de band Normaal en met een weinig verullende fotoreportage van hun twee dochters in de Playboy, haalde de familie Timmerman volop de publiciteit, maar nieuwe hits bleven uit. In 1999 kwam het tot een echtscheiding tussen Gert en Hermien. „We hadden 35 jaar op elkaars lip gezeten, maar leefden steeds naast elkaar. Ze was een vakvrouw en een geweldige moe-

Gert Timmerman, met zijn huidige echtgenote Babs Stoevenbeld: „Voor een vaste groep fans blijf ik toch een idool.”

FOTO GPD/CHAREL VAN TENDELLO

der, maar het draaide bij ons altijd om de showbizz en het evangelie. Niet om elkaar.” Toch sloot hij het tijdperk voor zichzelf nooit af. „In gesprekken over die tijd wordt Hermien nog altijd genoemd. Ook God liet me nooit in de steek. Maar inmiddels weet ik dat je kunt geloven zonder kerk.” Hermien overleed in 2003. Ze werd 59 jaar. Gert Timmerman hertrouwde al een jaar eerder met de zangeres Babs Stoevenbeld, moeder van twee kinderen. „We kenden elkaar al jaren. Vroeger had ze me al eens gevraagd of ik haar kon begeleiden in het vak. Toen kon ik weinig voor haar doen. Na de scheiding belde ze me opnieuw. Nu klikt het helemaal tussen ons. We hebben allebei kinderen en komen allebei uit het vak. Dan voel je elkaar aan. Wonderlijk dat de veilige haven waar ik jarenlang onbewust naar zocht, opeens in het vizier kwam.”

Die havenrust was ver te zoeken toen zijn dochter Sandra de zanger van incest beschuldigde. De 'bladen'

smulden ervan, maar van een aangifte kwam het nooit. De koninklijke onderscheiding die hem daarna ten deel viel, pakte daarom uit als een openlijk eerherstel. Maar tussen hem en zijn dochters kwam het niet meer goed. Hij heeft ze al jaren niet gezien. „Via via hoor ik nog wel hoe het met ze gaat. Gelukkig maar, want ik hunker naar positief nieuws over ze. Ik ben blij dat ik mijn zoon wel regelmatig zie. Stilletjes hoop ik dat zijn zussen met de jaren tot nieuwe inzichten komen. Mijn deur staat altijd open.”

Studio

Optreden doet hij nauwelijks meer. „Ik heb ieder zaaltje in ieder gat van Nederland gezien. Laat dat kermiscircuit alsjeblieft aan me voorbij gaan.” Iedere middag werkt hij in de studio in de schuur achter zijn huis nog wel aan nieuwe liedjes. „Die gaan vooral naar artiesten en producers in Duitsland. Niet dat ik er een cent mee verdien, want door het downloaden is het vak totaal veran-

derd. Maar ik vind het gewoon nog leuk om te arrangeren en te componeren. Ik kan niet stilzitten.” Laten we vooral niet denken dat hij het applaus mist. „Als je zo veel bewondering hebt gehad als ik moet je tevreden zijn. Maar als ik het in mijn bol zou halen om weer op tournee te gaan, zitten de zalen zo weer vol.” Wat houdt hem tegen? „Om zoets op touw te zetten, heb je de goede mensen nodig. En het is zo duur om vandaag de dag nog een schouwburg te huren. Wat moet je tegenwoordig niet vragen voor een kaartje? Zo breed hebben de mensen het niet meer. Nee, het is mooi geweest.” Hij vertelt dat zijn Babs zijn laatste cd iedere dag in de auto draait. „De waardering die daarin schuilt doet me meer dan een ovatie in een uitverkocht stadion.”

JAN VRIEND

Eerder verschenen in deze serie interviews met Johnny Hoes, Corrie van Gorp, Han Ebbelaar, Wilma Landkroon, Han Peekel en De Kermisklanten. Volgende week: Penney de Jager

De stilste killer: verborgen hoge bloeddruk

Het goed meten van de bloeddruk is gewoonweg heel moeilijk.

Foto ANP/Koen Suyk

Je ziet hem niet, voelt hem niet en op het spreekuur kan zelfs de dokter hem niet vinden. Niettemin lijdt minstens een op de twaalf mensen aan 'gemaskerde hoge bloeddruk'. Toch kun je deze stille killer opsporen. Gewoon thuis.

„Mijn probleem is”, tobt iemand op het internetforum, dat ik bang ben om mijn bloeddruk te (laten) meten; bij zelfmeting is de bloeddruk sterk verhoogd (180/100 soms), terwijl eerdere metingen bij de (huis)arts vaak een licht verhoogde (140/80) bloeddruk uitwezen. Tijdens een maximale inspanningstest bij een sportarts was de bloeddruk zelfs relatief laag.” Dikke kans dat deze persoon aan een relatief kort geleden ontdekte vorm van hoge bloeddruk lijdt: gemaskerde hoge bloeddruk, ofwel gemaskerde hypertensie. Belangrijkste kenmerk: de dokter kan deze ongezonde bloeddruk tijdens het spreekuur niet vinden, ook al doet hij de meting met manchet en sphygmomanometer met de grootst mogelijke precisie. „Het goed meten van de bloeddruk is gewoonweg heel moeilijk. De bloed-

drukwaarden fluctueren constant de hele dag”, zegt de Maastrichtse onderzoeker Willem Verberk, die verschillende studies over gemaskerde hypertensie in (inter)nationale vakbladen heeft gepubliceerd. Hij laat een grafiek zien van iemands bloeddruk gedurende een heel etmaal. Een grillig verloopende curve, vol pieken en dalen. Verberk: „Uit onderzoek blijkt dat de bloeddrukmeting tijdens het spreekuur de slechtste voorspeller is van sterfte aan hart- en vaatziekten, in vergelijking met andere metingen.”

Toch is een solide meting van levensbelang: verhoogde bloeddruk is een belangrijke veroorzaker van (fatale) hart- en vaatziekten, maar kan ook bijdragen aan nier- en oogstoornissen, en aan dementie. Omdat je hoge bloeddruk niet ziet en zelden voelt, wordt hij ook wel eens een stille killer genoemd. Gemaskerde hoge bloeddruk is dan misschien wel de stilste killer. Verberk en zijn collega's van de Universiteit Maastricht publiceerden recent in de American Journal of Hypertension een analyse over hoe vaak gemaskerde hypertensie onder de bevolking voorkomt. Zij houden het op 8 procent van alle volwassenen. Circa een op de twaalf mensen boven de achttien jaar heeft dus verborgen hoge bloeddruk. Gemaskerde hoge bloeddruk is schadelijk zo lang hij niet wordt ontmaskerd en behandeld. Verberk: „De gezondheidsrisico's zijn nagenoeg even

Thuis meten

Thuis zelf je bloeddruk meten levert betrouwbaardere resultaten op dan bij de huisarts. Dat hebben drie grote Amerikaanse organisaties op het gebied van hart- en vaatziekten onlangs in een gezamenlijke wetenschappelijke verklaring uitgesproken. Expert Willem Verberk raadt mensen niet aan om zomaar een meter aan te schaffen. Overleg altijd eerst met je arts. Sommige huisartsen lenen bloeddrukmeters uit voor thuismetingen. Schaf je zelf een bloeddrukmeter aan, dan neem een apparaat dat is goedgekeurd.” Op www.hartstichting.nl is een overzicht van goedgekeurde meters te vinden.

groot als die bij een 'gewone' hoge bloeddruk. Het gevaar is dat deze patiënten niet worden ontdekt, daarom geen behandeling krijgen en dus extra gezondheidsrisico's lopen.” Toch is de fluisersterle killer betrekkelijk makkelijk op te sporen. Je kunt gewoon thuis je eigen bloeddruk gaan opnemen, met een meter die je in de winkel koopt. Volgens de richtlijnen zou dat twee keer 's morgens en twee keer 's avonds moeten gebeuren, een week lang. Het gemiddelde van die waarden (de eerste dag telt niet mee) geeft een betrouwbare indicatie. „Maar”, waarschuwt Verberk, „thuis je bloeddruk meten is niet voor iedereen geschikt. Sommige mensen zijn zo geobsedeerd zijn of raken door hoge bloeddruk, dat die door hun nervositeit vanzelf omhoog schiet.”

WILL GERRITSEN